

"Stockholmsgask" :
Nyårsrevy 1912.
[Rubr.]

Norlander, Emil,

81 F b Br. Föl.

National Library
of Sweden

Vitt.
Su.
Dram.
Kvart.
(Pbr)
Fol.

"STOCKHOLMSGASK"

NYÅRSREVVY 1912

AF

EMIL NORLANDER

N:o 1. Då går jag ut på min balkong.

1. På blomsterklädd kulle man gjorde en scen,
en friluftsteater i smått.
Om *konst* och om *konst* och om *konst*
höjdes skrån,
men så var det pannkaka blott.
Då gick jag ut på min balkong
:|: hej dinge dinge dång :|:
och skref en meter följetong
:|: hej dinge dinge dång :|:
Herr Lindholm sa' jag, sans facon,
Är ingen scen-Napoleon
:|: hej dinge dinge dång :|:
Den finnes blott på *min* balkong.

2. Och för att min tankegång ej var en slafs
så skulle jag ha vederlag.
Helt lömskt »Den förföljda oskulden» gafs
och »oskulden», ja, det var jag.
Då gick jag ut på min balkong
:|: hej dinge dinge dång :|:
Och tog till pennan än en gång
: hej dinge dinge dång
Jag mot »camorran» skref en sång
så kall så man fick nageltrång,
:|: hej dinge dinge dång :|:
bland blommorna på min balkong.

3. Och därmed så var jag *skribent* i ett nu,
då kom »unge Björnson» en dag.
Och »Kaifas» han sade i en intervju
att Hedqvist var bättre än jag . . .
Då gick jag ut på min balkong,
:|: hej dinge dinge dång :|:
Och skref en spalt igen, en lång,
:|: hej dinge dinge dång :|:
Det var gunås den sista gång
som jag fick skriva följetong
:|: hej dinge dinge dång :|:
på min belönade balkong.

N:o 2. August Blanche.

1. *Hvarför*, säg mig, sträfvar hvar konstnär
och hvar litterär?
Jo, för att en gång här i lifvet få bli
populär.
Att kännas af alla, att älskas af alla,
och höra ett jublande *tack!* mot sig skalla.
Ack, den sötman den har,
han fått rönt af en hvar
August Blanche.

2. En gång ifrån höjderna nämndes jag
»*Stadspöbelns kung*»,
den kronan, vid gudarnas skymning, den
kändes ej tung.
Att af de förtryckta i samhället äras,
Att högt utaf seniga folkarmar bäras.
Du den lyckan har rönt,
af ett *folk* blifvit krönt
August Blanche!

3. Ej mäktar jag forska i framtiden, men
dock jag spår,
den dag när mitt folk vid min hundraårs
milstolpe står,
har man åt författaren och radikalen
rest upp en staty, och på den piedestalen,
till en erinran blott,
skall det stå kort och godt:
August Blanche.

eller uti bara hm... hm...
Utan några klä'r, hm... hm...
Uti alla vä'r, hm... hm...
Usch fy då!

2. Långt uppå Söder människor sig skocka
bara för att se på hm... hm...
Hvad som hon lider, Hasselbergens klocka,
och hvad hon har »slagit» hm... hm...
Och uppå Norr vid Akademin
står en mamsell, så liten och fin,
det är den Zornska badande madamen
alldeles i bara hm... hm...
Och allt hvad hon har, hm... hm...
utaf kläder kvar, hm... hm...
är *svampen*.

3. Det är förskräckligt, men det finns nå't
värr' än,
något riktigt extra hm... hm...
Det är mamsellen uti Strömparterren,
hon som vänder slottet hm... hm...
Dagar och nätter står hon så här (*gest*)
naken min lif och knif som ett bär.
Där som man förr fick all slags sprit
servera,
där serveras nu blott hm... hm...
Men så lär också hm... hm...
lilla nåden gå, hm... hm...
i »*Dimman*».

N:o 3. Hm . . . Hm . . .

1. I Stockholm får min själ man inte vara
något litet helgon, hm... hm...
Där finns statyer, hvilka är så bara,
så att man ser hela hm... hm...
Hvarhelst man traskar gatorna fram
stöter man näsan mot nå'n madam,
som uti rena mässing ses ståa

N:o 4. Boyscout-visan.

1. Här ska ni se en äkta Boyscout uti all
sin glans
:|: en little boy :|:
Den store Powell sagt, vår like finnes
ingenstans,
Och Powell han
förstår't minsann
när som idén är hans...

Om du vill bli en riktigt äkta boy
får du ej vara loj,
då blir det bara skoj.
Man vara skall af bästa korderoj
från det man uppstår tills man kryper
ned i koj!

2. Att kunna laga själf sin mat numera det
tillhör

little boy :::

Och får han inte jämt och ständigt smörja
sej med smör,

nå, lika godt,
han lefver *flott*

till dess en gång han dör.

Om du vill bli en riktigt äkta boy
får du ej vara loj,
då blir det bara skoj.

Man vara skall af bästa korderoj
från det man uppstår tills man kryper
ned i koj.

3. Och efter långa marscher uti sol och
damm och kvalm,

::: en little boy :::

han sussar ljuft och drömfritt på en enkel
knippa halm

med *Littorin*
och *Ehrnfeldt* fin
och *J. Paulus Palm...*

Om du vill bli en riktigt äkta boy
får du ej vara loj,
då blir det bara skoj.

Man vara skall af bästa korderoj
från det man uppstår tills man kryper
ned i koj.

4. När jag blir gammal ska jag laga att jag
får en flock

::: af little boys :::

som skall gå kring och slamra med
kastruller och med lock,

och allihop
med femton knop

ska sjunga uti skock:

Om du vill bli en riktigt äkta boy
får du ej vara loj,
då blir det bara skoj.

Man vara skall af bästa korderoj
från det man uppstår tills man kryper
ned i koj.

N:o 5. Det kan jag ej — uschya nej!

1. Att sitta på en häst och ej falla af burdus,
det kan jag ej,
uschya nej,
om man slog hufvudet af mej,
men gäller det att knäppa fru öfverstinnans
blus,

det gör jag bra,
det kan jag ha,
det gör jag för hvarenda da'.

2. Att putsa min mundering så att den lyser
blank,

det kan jag ej,
uschya nej,
om man slog hufvudet af mej,
men springa åt min löjtnant med växlar
till hvar bank,

det gör jag bra,
det kan jag ha,
det gör jag för hvarenda da'.

3. En häst hur den skall ryktas så den blir
bra minsann,

det kan jag ej,
uschya nej,
om man slog hufvudet af mej,
men hjälpa herr skvadronchefen såsom
fjärde man,

det gör jag bra,
det kan jag ha,
det gör jag för hvarenda da'.

4. Att rida på en bondmärr i någorlunda
takt,

det kan jag ej,
uschya nej,
om man slog hufvudet af mej,
men vakta Kennelklubbens små gyckar
vid en jakt,

det gör jag bra,
det kan jag ha,
det gör jag för hvarenda da'.

5. Att hugga vildt med sabeln och göra
en paré,

det kan jag ej,
uschya nej,
om man slog hufvudet af mej,
men bjuda käket kring när min löjtnant
har supé,

det gör jag bra,
det kan jag ha,
det gör jag för hvarenda da'.

6. Att rädda få'neslandet förrän det blir
försent,

det kan jag ej,
uschya nej,
om man slog hufvudet af mej,
men hjälpa öfverst-löjtnantskan när som
hon gör rent,

det gör jag bra,
det kan jag ha,
det gör jag för hvarenda da'.

7. Att göra en patrulltjänst och gno i berg
och dal,

det kan jag ej,
uschya nej,
om man slog hufvudet af mej,
men hjälpa till med *Boston* när öfversten
har bal,

det gör jag bra,
det kan jag ha,
det gör jag för hvarenda da'.

N:o 6. Det gjorde Lindman när han var minister.

1. Man skiftat regering och Staaff är minister
istället för Lindman som gått.
Och hårdhänt i statsskutan står han och
rister
tills den upp i vinden han fått.
Ge hin, käre Staaff, om i formen det brister,
för det gjorde *Lindman* när *han* var
minister.

2. Se glad ut hvad än uppå färden må h
och ser du ett skär rätt framför,
kör upp på det hållre än falla och vända,
den saken till yrket ju hör.
Stå som *numro ett* bland vårt lands
humorister,
för det gjorde Lindman, när han var
minister.

3. Var icke förnäm uti ton och i gester,
det klär ej en sann demokrat.
Och bjuder man in dej på vissa små
fäster
med sprudlande vin och med mat,
håll tal och var glad ibland stadens
grossister,
för det gjorde Lindman när han var
minister.

4. Fall särskildt ej undan för alla som pocka
och söka att tränga sej fram.
Helst små feminister som skrocka och
skrocka
om rösträtt för hvar skurmadam.
Håll kort vissa framfusiga nykterister,
för det gjorde Lindman när han var
minister.

N:o 7. Mölle-visan.

1. I *Mölle* är det comme il faut
att lossa alla band
bland folket ner vid strand.
Och vill man stanna och se på
så var så god och gör't,
oss har det aldrig stört.
Mölle, Mölle, Mölle, Mölle
uppå alla vis
här på jorden nämnas skulle
för ett Paradis.
Och ner i Mölle så är det ju kutymen,
att gå i Paradiskostymen,
Eller densamma dräkt man bar
i Adams och Evas dar.

2. Om det är kvinna eller man,
det bryr så småningom
man ej ett dyft sej om.
Man klär sej af så fort man kan
och springer glad i håg
långt ut i saltan våg.

Mölle, Mölle, Mölle, Mölle,
böljan är famos,
om ej stånd mot den man hölle,
skull' man sönderslås.
men nu man munter och glad emot
den simmar,
stänker med vatten kring och stimmar,
Han uppå henne, hon på kar'n,
som två oskyldiga barn.

3. Sen går man raskt ur vattnet opp
och lägger sej på strand,
tar solbad alltibland
och vänder makligt på sin kropp
så att den stekas ska
på bägge sidorna ..
Mölle, Mölle, Mölle, Mölle,
i ditt Paradis,
det väl und'ligt förefölle
om ej blef kurtis.
Ifall ni tro något fult, jag säger: fy er!
Man hör en kyss bak' paraplyer.
Något ska man på badet ha,
ifall att man vill må bra.

N:o 8. Flickan med de sju fästmännen.

1. En flicka uti våra da'r
ses sällan ensam gå,
nej på hvart finger som hon har
kan hon en fästman få.
Jag har för min del inte gått
så långt — jag har blott sju,
med dem så reder jag mig godt,
vill ej ha' fler ännu.
Ritsch, ratsch, putsch!
Måndag kommer en liten pontoniär,
Tisdag kommer en Vaxholmsgrenadier,
Onsdag, Torsdag artillerist,
Fredag, Lördag hvar sin gardist,
Söndag kommer min lilla *civilist*.

2. Att hålla dem vid stadigt hull
är ganska knepigt, men
hvad gör man ej för könets skull
och så för kärleken.
Jag vill ej utsatt bli, o nej,
för något dåligt rop,
och därför har jag lofvat mej
bli trogen allihop...

Ritsch, ratsch, putsch!
Måndag kommer en liten pontoniär,
Tisdag kommer en Vaxholmsgrenadier,
Onsdag, Torsdag artillerist,
Fredag, Lördag hvar sin gardist,
Söndag kommer min lilla *civilist*.

3. Och själfva äro de tillags,
de lida ingen nöd,
och jag, jag älskar dem tillbaks
med samma »hemska» glöd.
Så länge som den svenska här'n
så dåligt fodras ut,

så får vi föda militär'n,
det har vi gjort *föret*...

Ritsch, ratsch, putsch!
Måndag kommer en liten pontonier,
Tisdag kommer en Vaxholmsgrenadier,
Onsdag, Torsdag artillerist,
Fredag, Lördag, hvar sin gardist,
Söndag kommer min lilla *civilist*.

N:o 9. Något roligt ska man ha.

Musiken af C. Andersson.

1. Strunt i sorger och bekymmer,
något roligt ska man ha,
när som lifvets afton skymmer,
är det slut med allt det roliga.
Skådom en *ensamjungfru* här,
som inte lessen af sej är,
som slår klackarna uti taket,
ja hur och hvar som helst och när.
Pyttisan släpet och strapatser,
på de sista månana
har jag minst haft *tjuge* platser,
något roligt ska man ha!
2. Diskar gör jag halfva natten,
något roligt ska man ha,
och rundt om mej stänker vatten
som ett Niagarararara.
Att vara aktsam om nå't — asch —
lifvet det är en enda krasch,
likasom för landtingsmannen
och för hans Helga de la Brache...
För hvar soppskål, som hörs smälla,
gruffa ständigt fruarna,
nä än sen då, låt dom gnälla,
något roligt ska dom ha!
3. Man får slafva halfva söndan,
något roligt ska man ha,
men när middan slafsats undan,
börjar först det riktigt roliga.
I Föreningen det gås,
för att få en sväng, förstås,
och om man har godt om pengar,
hyr man sej en skön maträs...
Sen man åker i baletten
och det så att nästa da,
kan man vrida ur korsetten,
något roligt ska man ha!

N:o 10. Konst och icke konst.

1. Att måla en tafla, en väldig och stor
med blånande berg och med betande kor —
Inte ä' de' nå'n *konst*.
Men sälja den taflan åt någon bekant
och stor mecenat, som betalar *kontant* —
Det kallar jag konst.
2. Att skriva en bok, som ju Nordström
har gjort,
Så mustig att aldrig dess make man sport —
Inte ä' de' nå'n *konst*.

Men att ägna samma en bok, såsom nu,
offentligt på titeln åt sin kära *fru* —
Det kallar jag konst.

3. Att skriva en strålande varm poesi
med fosterlandskärlek och svenskhet uti —
Inte ä' de' nå'n *konst*.
Men att skriva så man Nobelpris kan få
mens hjärtat är ungt och peruken ej grå —
Det kallar jag konst.

N:o 11. Det tumma vi på.

1. Gubbar, låt oss tumma på
att ska' vi i brudstol gå,
ska' det vara med ett fjås,
som ej är för mycke' gås.
Men å andra sidan får
hon ej vara allt för svår,
särskildt ingen fru vi ta'
ibland — *rösträttskivinnorna*.
De' ta' vi allt å tumma, tumma, tumma,
tumma, tumma, tumma på,
Dom ä'
o je
ett könslag numro tre.
2. Om vi ta' af land adjöss
å bege oss ut till sjöss.
Aktarej min vän för f-n
och bli ej *amerikan*.
Ej ska' de få oss att gå
uti stora brallor blå,
så de' inte' syns på en
Ifall man har vackra ben...
De' ta' vi allt å tumma, tumma, tumma,
tumma, tumma, tumma på.
En man
väl kan
ha former äfven han.
3. Ska' vi slå oss uti ro
ej ska' vi på *Blidö* bo,
där de nu bestämma ska'
hvilken båt som man bör ta'...
Annars som en annan hun'
puttas man helt lugnt i sjön.
Gubbar, ska' vi bo i sta'n
Och ge' hela Blidö f-n?
De' ta' vi allt å tumma, tumma, tumma,
tumma, tumma, tumma på
all tid
en strid
När hin ä' Blid-ö *blid*?

N:o 12. Jag är stolt att jag en rännstensunge är.

1. När jag var ett litet »gli»,
så var allt slags stockholmskt tji,
och hvar gycke
i mitt tycke
var'e någe mallit i...

»Rännstensunge» kymigt va',
men nu ä det annat sla'
se'n en bok kom ut i svarig
om vårt Stockholms-slang.

Nu är jag *stolt* att jag en rännstens-
unge är,

å en mallig en
som jämt är kul i hållningen.

Ja jura skarpt å tira på en kille här,
som är *stolt* att han en *rännstens-
unge* är.

2. Stockholm ä' en bussig stad

me' en spänstig vaktparad,
där hvar schana
kan få spana

alla grabbar i en rad.

Kväsig hållning, gubevars,

å i plytet hvar sitt hars,

stunsig som en militär,

hostande den här:

Nu är jag *stolt* att jag en rännstens-
unge är,

å en mallig en

som jämt är kul i hållningen.

Ja jura skarpt å tira på en kille här,

som är *stolt* att han en *rännstens-
unge* är.

3. Hvarje lördag till sitt sjåp

schavar grabben me' sitt skåp
för att glutta

om hans tutta

hampat sej nå't annat knåp.

Hvarom icke me' ett pund

lubbar dom till Tantolund,

där hvar grabb fått i sin klump
denna kära stump:

Nu är jag *stolt* att jag en rännstens-
unge är,

å en mallig en

som jämt är kul i hållningen.

Ja jura skarpt å tira på en kille här,

som är *stolt* att han en *rännstens-
unge* är.

3. I samma hus som »Nattvakt» är

i Jean Bégats herrmodeaffär
man in en natt med kofot gick
och detta fick (*visar en krage.*)

Nej men — O nej men

hva får jag si...

Ett stycke byxkjol, utan någon i.

Kanske densamma, som förr med tjangs
bars utaf Hulda i Blancs.

4. Hvad mænne är det här för ett skrof?

En båt... En F-båt med förlof.

En F-båt, hvarför det min vän?

Jo, fan tog den.

Nolen och volens

här en kanon

utaf den mest moderna konstruktion.

Skicka tillbaks den och smält den ner,

kanoner brukas ej mer.

5. Här hittar jag en film en lång

som har kaserats sanc facon.

Det är »Det stora ögonblick»

som aldrig gick...

Ack nej, jag stack mej

på någon sort.

Titta en hattnål som kastats bort.

Borde ej alla hattnålar säg

som ej har skydd, gå samma väg?

**N:r 13. Hvad man finner i en
soptunna.**

1. Ut i en storstads sopdepå

finns mycket att ta' vara på

en sko, en trasa, mindre ren

och »vackra» ben...

Titta, jag hitta

en konix... Isch!

Nubbensons konjak, den för jämt två
krisch.

Den är min själ ej kokt på en spik

den passar just Riddersvik.

2. Nej, se hvad upptäckt här jag gör

En vaxel med accept af Slöör.

Den kommit med en soplår sänd

från Nybergs gränd.

»Skallran» jag gallran från »Getingen»

åter till skräpet och adjös med den.

Den sortens skämt det stafvas bestämdt

S—k—ä—m—d och t.

Slutkuplett i första akten.

(Melodien återfinnes i *Golden Rod*. Two steep för piano, som utkommit i bok- och musikhandeln,
från Johnnska och Wiberghska Musikförlagen).

1. Gå ni me' ifall att jag er tubbar?

Ja visst, man skubbar

af hundra gubbar,

Då vi ställa gladeligen färden

till andra värden,

till *skuggornas värld*.

∴ Går'u me' ∴ går'u me' på de'?

Går'u me' på de', ja går'u me' på de'?

∴ Går'u me' ∴ går'u me' på de'?

går'u me', går'u me' på de'?

2. Kanske skulle ni en hvar mej klandra,

Om de där andra (*gest åt salongen*)

bjöds med oss vandra,

Asch, de' kostar ingenting att fråga

ifall de våga gå me' uppå de'?

∴ Går'u me' ∴ går'u me' på de'?

går'u me' på de', ja, går'u me' på de'?

∴ Går'u me' ∴ går'u me' på de'?

går'u me', går'u me' på de'?

Offentligt föredrag af dessa kupletter utan tillstånd är förbjudet.

Ensamrätten att i talapparater upptaga
sångtexter ur revyen är förvärfvad af Skandi-
naviska Grammophon-Aktiebol. Stockholm.

STOCKHOLM
WIBERGHSKA MUSIKFÖRLAGET

Eftertryck förbjudes.

Tryckeri A.-B. Svea, Stockholm 1912.